

POSTANOWIENIE

18 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Maciej Kowalski

na posiedzeniu niejawnym 18 marca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A. P.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 30 grudnia 2022 r., I ACa 199/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 grudnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu: zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 29 listopada 2021 r. w punkcie 1. i 2. w ten sposób, że dodatkowo zasądził od pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki A. P. 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 lipca 2020 r. do dnia zapłaty (pkt 1); oddalił apelację powódki w pozostałym zakresie (pkt 2); koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym rozdzielił stosunkowo i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powódki 2 700 zł (pkt 3).

Od powyższego orzeczenia Sądu drugiej instancji skargę kasacyjną wniosła powódka zaskarżając je w części, tj. w punkcie 2, w którym oddalono jej apelację

oraz wniosła o: uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez zasądzenie na rzecz powódki dalszej kwoty 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę po śmierci osoby najbliższej od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w T., wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 22 marca 2019 r. do dnia zapłaty (pkt 1).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Natomiast w świetle art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c.; tylko drugi z powołanych przepisów dopuszcza bowiem sanowanie określonych tam braków skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 24 stycznia 2025 r., II CSKP 2202/22).

Bezwzględным wymaganiem jest także, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia zamieszczone w skardze kasacyjnej były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. m.in. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 maja 2024 r., III CZ 365/23, i z 13 sierpnia 2024 r., I CSK 1066/23).

Prawidłowo skonstruowana skarga kasacyjna powinna obejmować całkowicie jasne, jednoznaczne i zrozumiałe określenie elementów wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. (zob. postanowienia SN: z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, i z 26 września 2022 r., I CSK 1563/22). Powinna być sporządzona tak, by nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych (zob. np. postanowienie SN z 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59).

W judykaturze podniesiono przy tym, że ze względu na wysoki poziom sformalizowania skargi kasacyjnej oraz ustawowy wymóg sporządzenia jej przez zawodowego pełnomocnika procesowego, konsekwencje niezachowania wymagań konstrukcyjnych skargi są surowe – prowadzą bowiem do odrzucenia tego nadzwyczajnego środka prawnego *a limine*, bez wzywania do ich usunięcia lub poprawienia. Skarga ta wnoszona jest bowiem od orzeczenia cechującego się walorem prawomocności, wobec czego, niezależnie od ogólnych zasad skargowości i dyspozycyjności, skarżący powinien w sposób w pełni precyzyjny określić granice możliwej ingerencji Sądu Najwyższego w orzeczenie, od którego wywodzona jest skarga. Brak zsynchronizowania zakresu zaskarżenia i wniosku skargi powoduje, że niemożliwe staje się ustalenie granic kognicji sądu rozpoznającego skargę kasacyjną; pismo takie nie spełnia konstrukcyjnych wymagań stawianych skardze kasacyjnej, a w konsekwencji podlegać musi odrzuceniu (zob. postanowienie SN z 9 marca 2022 r., II CSKP 439/22, i przytoczone w nim orzecznictwo).

W skardze kasacyjnej powódki wniosek skargi nie został skorelowany z podanym w niej zakresem zaskarżenia a dodatkowo dotyczy podmiotu, który w sprawie nie występował. Powódka zaskarżyła wyrok częściowo a wniosła o jego uchylenie bez wskazania zakresu zaskarżenia przy jednoczesnym żądaniu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty przez zasądzenie 50 000 zł nie od strony przeciwnej w rozpoznawanej sprawie – Towarzystwa Ubezpieczeń spółki akcyjnej w W., ale od Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w T.

Powódka dochodziła od pozwanego Towarzystwa 160 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 30 000 zł tytułem odszkodowania. Wyrokiem z 29 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy w Koninie zasądził na jej rzecz 60 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 10 000 zł tytułem odszkodowania. W apelacji od powyższego wyroku powódka domagała się zasądzenia od pozwanego dalszych kwot: 100 000 zł zadośćuczynienia oraz 20 000 zł odszkodowania. Skoro zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny dodatkowo zasądził od pozwanego na rzecz powódki 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia to oddalił apelację co do kwoty 90 000 zł. W sytuacji gdy powódka w skardze kasacyjnej domaga się

uchylenia zaskarżonego wyroku i zasądzenia na swoją rzecz 50 000 zł zakres zaskarżenia w sposób oczywisty nie odpowiada wnioskowi skargi kasacyjnej.

W konsekwencji przedmiotowy wniosek skargi należy uznać za wadliwy co skutkuje stwierdzeniem, że wymagania konstrukcyjne skargi kasacyjnej określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c. nie zostały spełnione.

Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powódki podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. W związku z brakiem podjęcia stosownych działań przez Sąd Apelacyjny, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 w zw. art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Maciej Kowalski

(a.z.)

[r.g.]